

FORRÁS

IV. évfolyam 1. szám

2018. január

A NAGYVÁRAD-ÚJVÁROSI SZENT LÁSZLÓ-PLÉBÁNIA HAVILAPJA

Visszapillantó

2017... nem is tudom hányszor írtam le, minden érzélem nélkül, sőt teljesen rutinosan, nem is gondolkodva ezt a számot az idén, de most az év végén van egy dolog, ami miatt bármikor újra le fogom még írni ezt a négy számjegyet, egy élő emlék lesz bennük... erről szeretnék vallani.

Különös ajándék volt ez a 2017 a Szent László emlékévé miatt. Templomunkat, a Szent Király kultuszának egyik legfontosabb szentélyét, idén nagyon sok zárándok kereste fel és nekik be kellett mutatni, át kellett adni Szent László üzenetét. Több szentmisében, no meg a regionális találkozón, vendégekkel és itthoniakkal elméltünk a nagy király lelkiségéről, példájának üzenetéről, ami mind bennem van és nagyon szép, maradandó dolog.

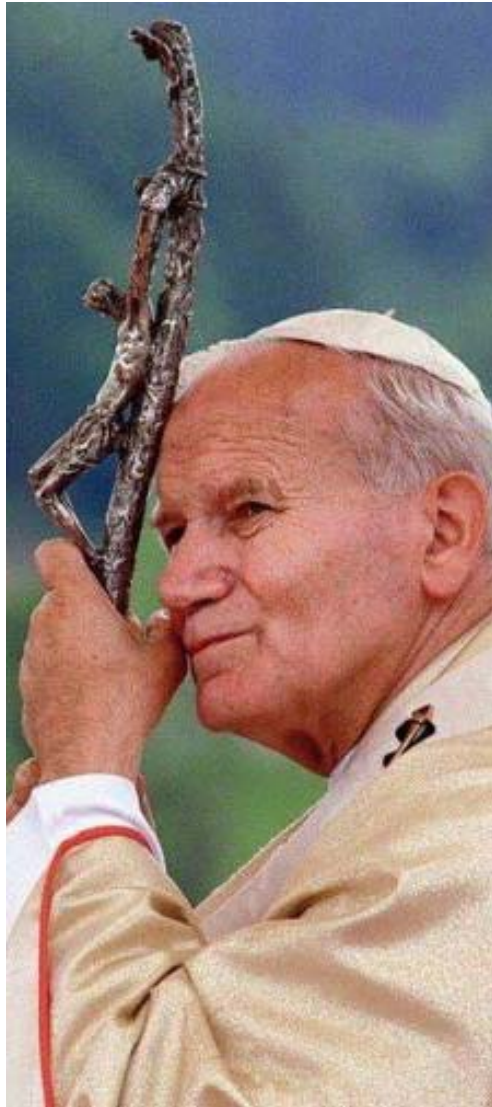
Van azonban egy pillanat, ami a lelki visszapillantómban egészen élesen és annyira élően ott van most is, bár az évünknek már vége. Május 14-én, az Egyházmegyei Zárándoklat reggelén, Győrből Váradra érkezett haza Szent László király ereklyéje, a koponya, egy páncélautóval. Ott kellett nekem is lennem, és persze éreztem az esemény nagyságát, jelentőségét, de volt egy pillanat, amikor különleges módon meg is éltem. A rendőri kísérettel és biztonságaik által felvigyázott autó begurult a püspöki palota kertjébe. Többen álltunk ott papok a fogadáskor, és egy óvatlan tekintetemmel befogtam az egyik idősebb pap könnyfátyolos szemét. Végigfutott a hideg a hátamon és mintha azonnal átragadt volna rám is a meghatódottság. Csak egy pillanat volt, egy ember könnybe lábadó szeme, de minden benne volt, ennek a városnak, ennek a népnek, ennek az időnek minden igazsága. A könnyfátyol: ami ott és akkor, de most és itt is a legnagyobb igazságunk.

Pék Sándor plébános

Újévi ima

Egyetlen Isten!
Atya, Fiú és Szentlélek!
Neked ajánljuk ma az emberi idő új
kezdetét,
Az évet, amely most kezdődik.
Neked ajánljuk,
aki kezdetnélküli Kezdet vagy,
Aki igazság és Szeretet vagy,
Aki Mindenhatóság és irgalmasság vagy,
Te légy jelen benne, és cselekedjél benne!
Mert Általad élünk, mozgunk és vagyunk.
Az új évnek ezt az első napját
Az Ige földi születése titkával egyesítjük.
Ő a Fiú, akit Te, Atya, az emberiségnek
ajándékoztál, hogy egy legyen velünk.
Ma különös szeretettel és gyöngédséggel
vesszük körül a názáreti Szűz anyaságát,
Akit Te, örök Atya, kiválasztottál,
hogy a Te Fiad édesanyja legyen a
Szentlélek műve által,
Aki a mi Szeretetünk a kimondhatatlan
Háromság titkában.
Üdvözlünk, új év,
a liturgia mai szövegével:
„Áldjon meg Téged az Úr és oltalmazzon!
Fordítsa feléd orcáját,
és legyen hozzád kegyes!
Tekintsen rád az Úr,
és adjon békességet!”
Újév alkalmával ezeket a kívánságokat
fejezzük ki kölcsönösen egymásnak:
Jézus Krisztus nevében kezdjünk újra!
Az Ő neve azt jelenti: Isten üdvözít.
Ámen

SZENT II. JÁNOS PÁL PÁPA

Irányelvek a következő évre (évekre)

Exc. Böcskei László nagyváradai megyés püspök VI./2017. körleveléből

„*Íme bitünk szent titka!*” – Az ismert akklamációt minden szentmisében, az úrfelmutatás után szoktuk elmondani. Értelme és célja, hogy emlékeztessen: a szentmisében Urunk emlékezetét ünnepeljük és az Ő megváltói áldozatát, amely halálában és föltámadásában teljesedett ki a mi javunkra. Az akklamáció nem csak hódolatra hív a szentségi Jézus előtt. Sokkal inkább Isten misztériumához akar közelebb vinni, mert Krisztusban maga az Isten lett értünk emberré, szenvedett és meghalt a keresztfán és megdicsőült az emberiség üdvözítéséért. Megváltó művének gyümölcseit úgy teszi megközelíthetővé számunkra az Isten, hogy boldogító életét állandóan felkínálja az embereknek Jézus jelenléte által az Oltáriszentségben. A titok Isten gyógyító jelenlétének megvalósulása, amiért is az Oltáriszentség nem csak emléke az Úrnak, hanem maga az Úr, akivel minden szentmisében, szentségimádásban vagy szentséglátogatásban találkozunk. Az idézett szavak az ünneplés olyan fokára szólítanak fel, amely a jelenlévő Krisztussal való személyes találkozásban éri el csúcspontját. Innen ered az erő és a megújulás a hívő ember életében. Ez készít elő és tesz alkalmassá arra, hogy a célba érés idején majd teljességében is részesülhessünk a boldogító isteni életben.

A következő időszak csúcspontjait keresve lelki életünk alakulása és fejlődése szempontjából a 2020-ban, Budapesten szervezendő Nemzetközi Eukarisztikus Kongresszusra figyelünk, amely minden túlzás nélkül nagy lehetőségként tárul fel előttünk hitünk megerősödése és megélése szempontjából. Az előző évben Szent László király példájából kiindulva és követésében szorgoskodva sokszor beszéltünk azokról a forrásokról, amelyekből a mai keresztény ember táplálkozni és erősödni tud. Az Eucharisztia középpontba helyezése által a kiapadhatatlan forrásnál akarjuk összegyűjteni Krisztus egyházát. Olyan kincsről beszélhetünk, amely bár sokak között osztódik, annál hatékonyabb, minél többen megnyílnak előtte és részesülnek belőle. A szentségi Jézus teszi ezt velünk és értünk: ma is Önmagát adja azáltal, hogy itt van közöttünk a szentmisében és az Oltáriszentségben.

Az említett esemény, amelynek előkészítése már folyamatban van, bennünket is arra készítet, hogy próbáljuk újraértékelni hitünk és vallásosságunk súlypontjait. Akár egy útról is beszélhetünk, amelyet szívesen szeretnénk vállalni azért, hogy jobban megértsük Isten üzenetét, hatékonyabban fel dolgozzuk magunkban az Ő akaratát és mindennapi életünkben gyümölcsözővé tegyük a Vele való közösséget. Az utat akár **eukarisztikus útnak** is nevezhetjük, amelynek szakaszai elmélyíthetik bennünk a helyes ismeretet, megerősíthetik a felvállalt közösséget, hogy örömteli és jövőbe mutató ünnepelésben alakítsák jellé a mi életünket.

(folytatása következő lapszámunkban)

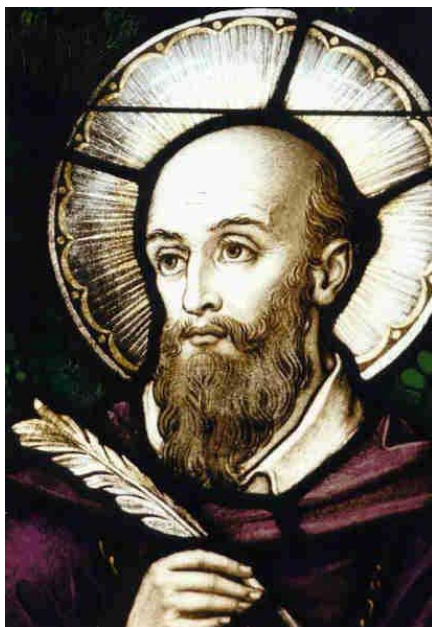
Szalézi Szent Ferenc

(1567–1622)

Január 24-én Szalézi Szent Ferencet ünnepli az egyház. A katolikus írók és újságírók védőszentje, a Tridenti Zsinat utáni katolikus szellemi, lelki ségi és intézményi megújulás jelentős alakja, Genf püspöke, teológus, lelkiségi író és több pápa személyes tanácsadója volt.

1567. augusztus 21-én született Franciaországban. Családja az ősi savoyai nemességhez tartozott, és mélyesen ragaszkodott katolikus hitéhez. A tíz gyermek között Ferenc volt a legidősebb. Első tanítója és nevelője a kastély káplánja volt. 1578-tól a jezsuitáknál tanult Párizsban. Családja akaratából jogot, saját ösztönzésre teológiát tanult. Szilárd elhatározása

miatt, hogy pap lesz, visszautasította a házasságot. 1593. december 18-án szentelték pappá. Ekkor jelent meg A szent Kereszt zászlajának védelme című műve. A genfi püspök segédpüspökévé nevezte ki. Személyre való tekintet nélkül egyaránt szolgálatára állt a nemeseknek, a polgároknak és a szegényeknek – mindenkinek mindene lett. Kortársai teljes joggal látták benne a tettekre, kötelességének élő püspök eszményképét. Unokahúgának írt levelekből és kisebb értekezésekből állította össze a Bevezetés a lelkiéletbe vagy Filótea című művét, mely 1608 decemberében jelent meg nyomtatásban. Ezen írásában azt kívánta megmutatni, hogy a megszentelődés nem függ egy meghatározott élethelyzettől vagy sajátos állapottól.

Egy mély barátság hatására alapította meg azt a kontemplatív női rendet, melynek nincs szigorú klauzúrája, tagjai a felebaráti szeretetnek szentelik magukat, s gyenge egészségű, beteg vagy idős nők is tagjai lehetnek. Első tagjai 1610. június 6-án kezdték meg a közös életet a Ferenc által meghatározott szabályok szerint. A vizitációs nővérek száma gyorsan növekedett, még Ferenc életében 12 kolostoruk jött létre. Életszentségének híre egyre jobban elterjedt, írásai számtalan új kiadást értek meg. 1661. december 8-án avatták boldoggá, 1665. április 19-én iktatták a szentek sorába. 1877-ben egyháztanítóvá nyilvánították.

Ima

Ha minden angyal, a világ minden lángelméje
tanulmányozta volna,
mi válik hasznodra ebben vagy abban a helyzetben,
miféle szenvedés,
kísértés vagy fájdalmas veszteség,
nem találhattak volna
hozzád illőbbet,
mint azt, ami ért.
Isten örök Gondviselése
Kezdetől fogva kigondolta,
hogy ezt a keresztet saját Szívéből
értékes ajándékként neked adja.

Mielőtt elküldötte volna,
mindentudó szemével megszemlélte,
isteni értelmével átgondolta,
bölcs igazságosságosságával megvizsgálta,
szerető irgalmával átmelegítette.

Mind a két kezével megmérte,
hogy egy milliméterrel se legyen nagyobb,
egy milligrammal se nehezebb a kelleténél.

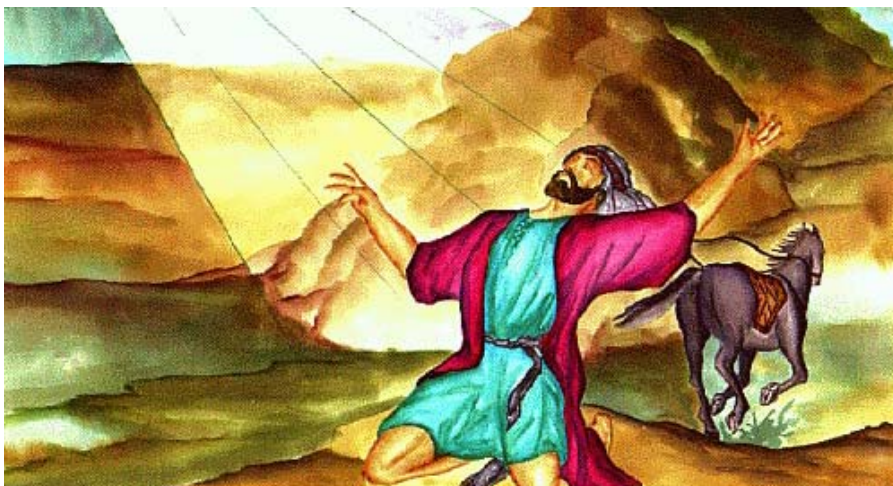
Azután megáldotta szent nevével,
fölkente kegyelmével,
beléje lehelte vigaszát,
és még egyszer rád és bátorságodra pillantott.

Így most egyenesen az égből jön feléd,
mint Istennek hívása,
s könyörülő szeretetének ajándéka,
hogy egészen önmagaddá légy,
és Istenben megtaláld beteljesülésedet.

Az ember keres, az Isten talál

Január 25-én tartja az egyház Szent Pál apostol megtérésének a napját. Ekkor felolvassuk Saul megtérésének a történetét, amit a szentírás pontosan megőrzött számunkra. Saul a fiatal, lelkes írástudó, a főpapok katonáival az oldalán Damaszkuszba tartott, hogy ott összefogdossa és láncra verve Jeruzsálembbe vigye az új hit, a krisztusi tanítás damaszkuszi követőit és Jeruzsálemben ezzel megfélemlítsen, sőt véget vessen ezen új „szekta” terjedésének. Az úton nagy fényesség vette körül, leesett a lováról és hangot halott: „Saul, Saul. Miért üldözöl engem?” mert „Én a názáreti Jézus vagyok, akit te üldözöl.” (ApCsel 22,3-16).

A történebből nem csak az a nagyon szép igazság világlik ki, hogy Jézus azonosítja magát minden üldözött kereszténnyel, hanem hogy Istent csak keresni lehet, de megtalálni csak Isten találhat meg bennünket. Saul keresi Istent minden számára elérhető eszközzel, és Isten találja meg őt a Damaszkuszi úton. Istent csak keresni lehet! De megtalálni nem! Ő az, aki megtalál! Feladatunk marad, mindig és minden körülmények között keresni, és úgy keresni, olyan nyitottsággal, hogy Isten megtalálhasson minket.

Ezt imádkozza meg a szoláros:

„Mint szarvas sóvárog a forrásvízre,
úgy áhít a lelkem, téged, Istenem.

Isten után szomjazik a lelkem, az élő Isten után:

mikor mehetek, hogy megjelenjek az Ő színe előtt” (41. Zsoltár).

Pék Sándor plébános

Fordul az év

Perceg a szű, serceg a gyertya, csörren a víz,
Lassan múlik a tél.
Hó alatt dübörög a felhő.
Nyílik, fordul az év.
Tárt karokkal hullnak a fák,
Karácsony hős halottai ablakainkból,
Dicstelenül, csupaszon.
Ó, mi szép volt szent dalainkkal az Óév!
Harcra készül az Új.
Megalázott
Öreggel szépen kibékül.
Friss fiatalság faragja bútorait, csitítja bubáit.
Ágy alá bújnak nagy panaszok s morogva
Kincseket őriz az eb, hogy
Hálj meg nálunk s nyughass hűs nyoszolyádon.
Mosolyog a hajnal hívatlanul.
Ne óvakodj élni!
Könnyű hazudni, ha szóval élhet az ember.
Arccal a hóba zuhan aki álnok,
Fekve józanodik, tehetetlen a bú.
Ördögöt üzve csilingel a szánkó.
Hopp! Kiragadja lomjait ócska fazéknak.
Hullnak a rongyok. Víg ütemére
Táncra perdül a csillagos ég.
Pattan a jég,
Patakká olvad az élet.
Kövekre folynak a
Gyilkos gondolatok. Harsog a víz.
Kapaszkodj! Partra sodorhat az ár.
Tavasszal minden kiderül:
Előbb az ég,
Majd az, ki élte túl, akár a fák,
A hosszú hideget.
A száraz ág kemény,
Törékeny hulladék.
Az erő hajlik
Színesen, szerelmesen.

Kerekes Ágnes

- Január 13-ig tartanak a **házszentelések**. Örömmel készülünk a családok látogatására, a szép találkozásra. A házszentelés ideje alatt nincs délután szentmise. Köszönjük a megértést! A házszentelés alkalmával, elsőpénteken a betegeket is meglátogatjuk.
- A török uralom alóli felszabadulást követően, az 1693-ban újraalakított nagyvárad latin szertartású székeskáptalan fogadalommal kötelezte el magát, hogy hálaadásul és engesztelésül minden évben a farsang utolsó három napján szentségimádást tart, melynek helyéül a Szent László-templomot választotta. Idén február 11-13. között kerül sor a **triduumra**, melyre Ft. Román János nagybányai plébánost hívtuk meg.
- Templomunk **búcsúünnepén**, június 27-én, Ft. Reszler Mihály máramaros-szigeti plébános lesz a vendégünk.
- Isten gyermeke lett 2017. dec. 30-án Stamborszki István és Benedek Krisztina fia, Áron.
- A temetőben imádkoztunk: dec. 4-én Törpe szül. Joó Anna (92 évesen), dec. 7-én Bordás Dan Cristian (43 évesen), dec. 14-én Ari szül. Acher Viorica Mária (81 évesen), dec. 18-án Venczel István (61 évesen), dec. 22-én Tersánszki szül. Elekes Erzsébet (86 évesen), dec. 22-én Demjén szül. Sarkadi Klára Matild (66 évesen), dec. 28-án Murvai Ildikó (68 évesen) elhunyt testvéreink sírjánál.

A SZENTMISE OLVASMÁNYAI

Jan. 6., URUNK MEGJELENÉSE (VÍZKERESZT): Iz 60,1-6 - Ef 3,2-3a.5-6 - Mt 2,1-12.

Jan. 7., URUNK MEGKERESZTELKEDÉSE: Iz 42,1-4.6-7 - ApCsel 10,34-38 - Mt 1,7-11

Évk. 2. vas. - jan. 14.: 1Sám 3,3b-10,19 - 1Kor 6,13c-15a. 17-20 - Jn 1,35-42

Évk. 3. vas. - jan. 21.: Jón 3,1-5.10 - 1Kor 7,29-31 - Mk 1,14-20

Évk. 4. vas. - jan. 28.: MTörv 18,15-20 - 1Kor 7,32-35 - Mk 1,21-28

A havilapot szerkeszti a Nagyvárad-Újvárosi Szent László Római Katolikus Plébánia.
410209 Nagyvárad, Primáriei utca 9. szám. Telefon: 0259/431-652.

www.szentlaszloplebania.ro

Készült a nagyvárad-i Litera Print nyomdában.